

04.02-19

24.3.86г.

108

до ГЛАВНОТО МЮФТИЙСТВО
на № 21/6.III.1986 г.
т у к

Копие: МИНИСТЕРСТВО НА
ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
на № Ц-03.00-2/17.III.1986 г.

Съобщаваме Ви, че въз основа на чл. 6 и 30 от
Закона за изповеданията се утвърждава представеният нов
Устав на мюсюлманското изповедание в НР България.

Приложение: утвърденния устав.

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

Иванчев

Иванчев

ГГ/ЦС

10

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИТЕТА ПО ВЪПРОСИТЕ НА
БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА
И НА РЕЛИГИОЗНИТЕ КУЛТОВЕ ПРИ
МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

до
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

ДРУГАРЮ ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Действуващият до сега Устав на мюсюлманското изповедание е от 1951 г. и изигра своята положителна роля, но не отговаря вече на сегашните условия. Настанаха много промени в живота на нашия народ включително и на българите изповядващи ислама. Наложи се да се изготви нов устав, който да е в съответствие с настъпилите изменения.

Главното мюфтийство подготви проект за нов устав, който на 26.02.1986 г. беше окончателно приет на съвещание на всички районни мюфтии. Съгласно чл. 6 и 30 от Закона за изповеданията, представям Ви проекто-устава за утвърждаване.

Моля Ви, другарю председател на Министерския съвет, уставът да бъде утвърден съгласно членове 6 и 30 на Закона за изповеданията.

ГЛАВЕН МЮФТИЙСТВО

/Миран Тончиев/

У С Т А В

на мюсюлманското изповедание в Народна република България

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл.1. Мюсюлманите в Народна република България, в съответствие с чл.53 от Конституцията на страната, се ползват със свобода на изповеданието. Религиозните обреди не могат да нарушават законите обществения ред и разпоредбите на този Устав.

Чл.2. Мюсюлманското духовенство извършва своята дейност чрез задоволяване религиозните потребности на вярващите. В същото време то призовава вярващите към братска дружба помежду им и с останалите граждани на НР България – невярващи или изповядващи друга религия, възпитава мюсюлманите в дух на честно отношение към труда, справедливост, правдивост, братска взаимопомощ, любов към своето отечество Народна република България.

Чл.3. В изповедно-административно отношение мюсюлманите се управляват от Главното мюфтийство, районни мюфтийства и мюсюлмански настоятелства, съобразно разпоредбите на този Устав.

Чл.4. (1) Религиозните обреди и служби се извършват в съответствие с религиозните правила. Проповедите се произнасят на български език.

(2) Мюсюлманското изповедание може да поддържа собствено духовно учебно заведение за подготовка на свещенослужители.

(3) Кореспонденцията, деловодството и счетоводството в Главното мюфтийство, районните мюфтийства и мюсюлмански настоятелства се водят на български език.

Глава втора

ГЛАВНО МЮФТИЙСТВО

РАЗДЕЛ I - СЪСТАВ НА ГЛАВНОТО МЮФТИЙСТВО

Чл.5. Главното мюфтийство е централен духовен орган на българските мюсюлмани и има седалище в София. Състои се от Висш духовен съвет, Контролно-дисциплинарна комисия и Главен мюфтия.

РАЗДЕЛ II - ВИШ ДУХОВЕН СЪВЕТ

Чл.6. Висшият духовен съвет е колективен орган за управление на мюсюлманското изповедание.

Чл.7. Висшият духовен съвет:

1. Следи и осигурява правилната, съобразена с религиозните изисквания и със закона дейност на свещенослужителите и на мюсюлманските настоятелства;
2. Дава указания по възникналите въпроси, свързани с управлението на мюсюлманското изповедание;
3. Разрешава с фетви спорните въпроси, свързани с изпълнението на религиозните обреди и служби;
4. Изготвя и отпечатва необходимата религиозна литература и каландари;
5. Съдействува на държавните органи за повишаване културата и бита на вярващите мюсюлмани;
6. Разрешава извършването на правни сделки с имоти на изповеданието;
7. Одобрява бюджетите на Главното мюфтийство, на фонд "Духовенство и имоти", и на мюсюлманските настоятелства;
8. Определя размера на представителните пари на членовете на Висшия духовен съвет и на членовете на Контролно-дисциплинарната комисия.

Чл.8. Висшият духовен съвет се състои от Главния мюфтия и районните мюфтии.

Чл.9. (1) Висшият духовен съвет избира от състава си орган, наречен намален състав, който решава текущите въпроси в периода между заседанията.

(2) Намаленият състав се състои от Главния мюфтия и двама районни мюфтии. Той отчита работата си пред Висшия духовен съвет.

Чл.10. Решенията на Висшия духовен съвет и на намаления състав се вземат с обикновено мнозинство.

РАЗДЕЛ III - КОНТРОЛНО-ДИСЦИПЛИНАРНА КОМИСИЯ

Чл.11. Контролно-дисциплинарната комисия се избира от Висшия духовен съвет за срок от 4 години. Тя се състои от трима членове, между които сама избира свой председател.

Чл.12. (1) Контролно-дисциплинарната комисия:

1. Следи за изпълнение на решенията на Висшия духовен съвет;
2. Проверява периодически финансовото и материално състояние на мюсюлманското изповедание;
3. Проверява правилното отразяване в счетоводните и други документи на всички постъпили суми и тяхното изразходване;
4. Проверява материалните ценности, които притежава изповеданието;
5. Разглежда дисциплинарни преписки за провинения на свещенослужителите и на другите служители и предлага на Висшия духовен съвет да бъдат наложени наказания в съответствие с Кодекса на труда, а когато констатира престъпления, да отнася въпроса пред компетентните държавни органи.

Чл.13. Своята дейност Контролно-дисциплинарната комисия отчита пред Висшия духовен съвет.

Чл.14. (1) В заседанията на Контролно-дисциплинарната комисия задължително участвува Главният секретар на Главното мюфтийство.

(2) Контролно-дисциплинарната комисия взема решения с обикновено мнозинство.

РАЗДЕЛ IV – ГЛАВЕН МЮФТИЙ

Чл.15. Главният мюфтий се избира за срок от 6 години от районните мюфтии.

Чл.16. Главен мюфтий може да бъде всеки мюсюлманин, който има следните качества:

1. да е български гражданин;
2. да е честен, благонадежден и да се ползва с добро име в обществото;
3. да не е лишен от права с влязла в законна сила присъда;
4. да е служил като районен мюфтий.

Чл.17. Главният мюфтий:

1. председателствува Висшия духовен съвет и неговия намален състав;
2. утвърждава със заповед избора на районните мюфтии

3. назначава служители в Главното мюфтийство;
 4. внася във Висшия духовен съвет предложения за уволняване на районните мюфтии при извършване на тежки провинения, несъвместими с качеството на мюсюлмански духовници;
 5. осъществява връзките на изповеданието с Комитета по въпросите на Българската православна църква и на религиозните култове при Министерството на външните работи по всички въпроси, свързани със задоволяване на религиозните нужди на вярващите мюсюлмани;
- Чл.18. Когато Главният мюфтия отсъствува, замества го един от членовете на намаления състав на Висшия духовен съвет.

РАЗДЕЛ V – КАНЦЕЛАРИЯ НА ГЛАВНОТО МЮФТИЙСТВО

Чл.19. Книжата, кореспонденцията и финансовите дела на Главното мюфтийство се водят от канцелария с персонал, предвиден в щата му.

Чл.20. (1) Главният секретар ръководи канцелариата на Главното мюфтийство – получава цялата служебна кореспонденция и приподписва всички изходящи документи.

(2) Главният секретар може да представлява Главното мюфтийство пред съд и арбитраж, съобразно законите на страната.

(3) Главният секретар се назначава от Главния мюфтий на основание решение на Висшия духовен съвет.

Чл.21. Главното мюфтийство има кръгъл печат с надпис на български език: "Главно мюфтийство" – София, в средата НРБ".

Глава трета

РАЙОННИ МЮФТИЙСТВА

Чл.22. Броят и седалищата на районните мюфтийства се определят от Висшия духовен съвет.

Чл.23. (1) Районните мюфтии се избират за 5 години от представители на мюсюлманските настоятелства.

(2) Районен мюфтия може да бъде всеки мюсюлманин, който притежава следните качества:

1. да е български гражданин;

2. да е честен и благонадежден и да се ползува

с добро име в обществото;

– 3. да не е лишен от права с влязла в законна сила

присъда;

4. да има необходимата религиозна подготовка;

(3) Когато има само един кандидат, той се назначава от Главния мюфтия за срока по ал.1. Заповедта, с която се назначава кандидатът или освобождава районният мюфтия, влиза в сила след утвърждането от Комитета по въпросите на Българската православна

църква и на религиозните култове при Министерството на външните работи.

Чл.24. Районният мюфтия:

1. ръководи работата на свещенослужителите на изповеданието в района;
2. следи за правилното и законосъобразно функциониране на мюсюлманските настоятелства в района;
3. назначава и уволянява култовите и другите служители в района, внася предложения за санкции в Контролно-дисциплинарната комисия по чл.12 т.5;
4. дава предложения пред Висшия духовен съвет за разрешаване на имотни въпроси;
5. дава мнение пред Контролно-дисциплинарната комисия за бюджетите на мюсюлманските настоятелства от района.

Чл.25. Към районните мюфтийства има канцелария, със щат утвърден от Висшия духовен съвет.

Чл.26. Районните мюфтийства имат печат с надпис на български език: "Районно мюфтийство в гр., в средата НРБ".

Глава четвърта

МЮСЮЛМАНСКИ НАСТОЯТЕЛСТВА

РАЗДЕЛ I – ИЗБИРАНЕ НА МЮСЮЛМАНСКИТЕ НАСТОЯТЕЛСТВА

Чл.27. Броят и местонахожденията на мюсюлманските настоятелства се определят от Висшия духовен съвет по предложение на

съответния районен мюфтия.

Чл.28. (1) Мюсюлманските настоятелства се състоят от 3 до 5 члена и се избират за срок от 3 години. Броят на членовете се определя от районния мюфтия.

(2) За членове на настоятелството се избират вярващи мюсюлмани, честни и благонадежни граждани, ползващи се с добро име в обществото.

Чл.29. Мюсюлманските настоятелства се избират на събрание от вярващите в района. Събранието е законно, независимо от броя на присъствуващите, стига да е било оповестено по надлежния ред, определен от районния мюфтия.

На събранието присъствува представител на местния народен съвет.

Чл.30. (1) Гласуването е явно и поотделно за всеки кандидат.

(2) Считат се за избрани от събранието онези кандидати, които са получили най-много гласове.

Чл.31. (1) За резултата от избора се съставя протокол в 3 екземпляра. Той се приподписва и от представителя на народния съвет, присъствуващ на събранието и се утвърждава от районния мюфтия.

(2) Препис от протокола се изпраща в окръжния народен съвет.

Чл.32. (1) Мюсюлманското настоятелство се конституира, като районния имам или друг подходящ негов член, се утвърди за председател, а друг от членовете за секретар-касиер.

(2) Председателят на мюсюлманското настоятелство ръководи заседанията, подписва документите и отговаря за правилната и законосъобразна дейност на мюсюлманското настоятелство.

Чл.33. (1) Длъжността член на мюсюлманското настоятелство е почетна и безплатна.

(2) Със съгласието на Контролно-дисциплинарната комисия и в рамките на бюджета, може да се определи известно възнаграждение на председателя или секретар-касиера.

Чл.34. Когато мюсюлманското настоятелство престане да действува, поради липса на вярващи, имуществото му преминава във фонд "Духовенство и имоти" при Главното мюфтийство.

Чл.35. Всяко настоятелство има печат с надпис на български език на два реда "Българско мюсюлманско настоятелство" гр.с.
..... окръг".

РАЗДЕЛ II – ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Чл.36. Мюсюлманското настоятелство се грижи за молитвените домове и за управлението и стопанисването на другите имоти на изповеданието в района.

Чл.37. Мюсюлманските настоятелства съдействуват на местните народни съвети за включването на вярващите в обществени, културни и други мероприятия.

Чл.38. Мюсюлманските настоятелства изготвят до 30 октомври всяка година проекто-бюджет и го изпращат на районното мюфтийство.

Чл.39. Мюсюлманските настоятелства предоставят 12 % от приходите на бюджета си за издръжка на фонд "Духовенство и имоти" при Главното мюфтийство".

Чл.40. Събирането на приходите и извършването на разходите става съгласно утвърдения бюджет и в съответствие с действуващите нормативни актове.

Чл.41. (1) Председателят на мюсюлманското настоятелство осигурява изпълнението на взетите решения.

(2) Председателят на мюсюлманското настоятелство представлява мюсюлманското настоятелство пред държавните органи.

РАЗДЕЛ III - МОЛИТВЕНИ ДОМОВЕ

Чл.42. Всяко мюсюлманско настоятелство може да има един или повече молитвени домове, според нуждите на вярващите.

Чл.43. Молитвените домове служат само за извършване на религиозна дейност. Забранява се използването им за нерелигиозни цели.

Чл.44. Извършването на религиозна дейност в молитвените домове е публично.

Глава пета

СРЕДСТВА И ИМОТИ

РАЗДЕЛ I - БЮДЖЕТИ

Чл.45. (1) Приходите и разходите на Главното мюфтийство, фонд "Духовенство и имоти" и на мюсюлманските настоятелства се предвиждат в бюджети за една година.

(2) Финансовата година на бюджетите и бюджетното упражнение съвпадат с тия на държавния бюджет.

Чл.46. Всички приходо-разходни операции по изпълнение на бюджета се извършват в съответствие с действуващите нормативни актове:

Чл.47. (1) Годишните отчети по изпълнението на бюджетите се представят на Контролно-дисциплинарната комисия, която упражнява контрол за спазването на законността.

(2) Този контрол не изключва контрола на държавните финансови органи.

РАЗДЕЛ II - ИМОТИ

Чл.48. Всички имоти на мюсюлманското изповедание в т.ч. и вакъфите се управляват и стопанисват от мюсюлманските настоятелства.

Чл.49. (1) Правните сделки с имоти на мюсюлманското изповедание се извършват с предварително разрешение на Висшия духовен съвет.

(2) Районният мюфтий дава мотивирано мнение за целесъобразността на сделката.

Чл.50. Мюсюлманските настоятелства поддържат, правят подобрения, дават под наем и ремонтират недвижимите си имоти в т.ч. и молитвените домове, с предварително разрешение на Контролно-дисциплинарната комисия и при спазване на действуващите нормативни актове.

РАЗДЕЛ III – Фонд "ДУХОВЕНСТВО И ИМОТИ"

Чл.51. (1) Към Главното мюфтийство има фонд "Духовенство и имоти". Той се управлява от Висшия духовен съвет.

(2) По предложение на намаления състав, Висшият духовен съвет утвърждава всяка година бюджет и щат на фонда.

(3) В бюджета могат да се предвидват представителни пари за членовете на Висшия духовен съвет и Контролно-дисциплинарната комисия.

Чл.52. Средствата на фонда се набират от:

1. Отчисления в размер на 12 % от приходите на бюджетите на мюсюлманските настоятелства съгласно чл.35 на настоящия устав.

2. Ликвидацията на имотите на престанали да действуват мюсюлмански настоятелства;

3. Отчуждени имоти.

Чл.53. Средствата на фонда се изразходват:

1. За подпомагане на бюджета на Главното мюфтийство със суми, чийто размер се одобрява от Висшия духовен съвет за всяка финансова година;

2. За издръжка на духовно учебно заведение на изповеданието за подготовка на мюсюлмански свещенослужители;
3. За издръжка на студенти, изпращани да изучават богословие;
4. За подпомагане на бюджетите на мюсюлманските настоятелства, особено за ремонт и поддържане на молитвени домове;
5. За финансиране на вътрешни и международни прояви.

Чл.54. Фонд "Духовенство и имоти":

1. Следи и подпомага мюсюлманските настоятелства за тяхната правилна и законосъобразна финансова дейност.
2. Съставя и води общите списъци на имотите, молитвените домове и свещенослужителите от мюсюлманското изповедание.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Активите и пасивите на фонд "Общи мюсюлмански" и другите фондове се приемат от фонд "Духовенство и имоти" на Глазното мюфтийство.

§ 2. Този Устав влиза в сила след утвърждаването му, съгласно чл.5 от Закона за изповеданията и отменя Устава от 22 май 1951 година.